Upsala den 23 Okt. 1849.

Älskade Bröder!

Din själ är i fara. Omvänd dig [illegible]
din Herre Gud, bed och ropa till Herren [illegible]
till bättring, så skall den visst skänk[illegible]
Besinna vådan att med oförändradt hjer[illegible]
lefva sin tid, att en gång framkomma för
stränga dom; huru förskräkligt det vore, a[illegible]
[illegible]n varit bädd- och bänk-kamrater [illegible]
[illegible] blifva skiljda, om jag arme usling [illegible]
[illegible] begripliga nåd och makt får hop[illegible]
[illegible] tron bevaras till salighet; broder
från brodershjerta. Ropa allenast om
bättring, så blifver själen frälst, hvilken nu sväfvar
i den största fara under Guds vrede. Det är en
herrlig bön att med David bedja: Herre, tänk icke
uppå min ungdoms synder och min öfverträdelse, men
tänk på mig efter din barmhertighet, för din
godhets skull, Herre. För ditt namns skull, var
min missgerning nådelig, den stor är. Säll är den,
hvilken öfverträdelsen förlåten, hvilken synden öfver-
skyld är.

1. Ingen hinner fram till den eviga ron,
som sig ej eldigt framtränger;
själen måste utstå en kamp för den tron,
hvarpå vår salighet hänger.
Porten kallas trång och vägen heter smal.
Hela Herrens nåd är för ditt allvar fal,
men här gäller tränga, ja, tränga dig fram,
eljest är himlen förlorad.

2. Hindren äro många, gör motstånd, min själ!
Satan dig nåden ej unnar.
Träng dig framom allt som vill hindra ditt väl;
öfvergif verldenes brunnar.
Lyd ej hennes röst, som ropar: „följ med oss!"
Ty, min dyra själ, du måste då förgås.
Nej, för Jesu kärlek, jag råder och ber,
strid i Guds kraft för din krona!

3. Herrlighetens himmel är värd all din flit,
värd all din bön och din längtan:
Ingen ångrar sig, som väl har hunnit dit.
Kronan förtjenar din trängtan.
Derför vaka upp och se dig flitigt om:
[illegible] dig tillreds till Herrans stora dom!
„[illegible]staden förtrasa[illegible] hvar, själ,
[illegible]in i staden skall komma[illegible]
[illegible] blir du insläppt i himmelens land,
[illegible] heliga ord dig det säger;
[illegible] kastas ankar på himmelens strand
[illegible] ensamn tro icke äger.
[illegible] skall rädda dig, så framt du räddas skall.
Sträfva, kära själ, bli upprest från ditt fall.
Bättra dig och tro Jesu ljufliga ord,
Bättra, ja detta är vägen.

5. Hela vida verlden Gud bjuder och ber:
„Kämpa för sällhetens krona"!
Herren dig af nåde den skatten visst ger,
sträfva derefter i trona!
Himlafadrens hand är utsträckt till din själ,
Jesus klappar på, han ömmar för ditt väl,
Nådens helge Ande vill störa din sömn;
Salig är du, om du vaknar!

Tänk om Herren genom dessa rader finge
röra ditt hjerta. Wälsignad vore då i evighet den
nattliga stund, på hvilken jag genom Guds nåd satte
mig att skrifva dem. Will du omvända dig, så är
början ganska enkel och lätt. Att bedja till Herren,
och om man vill slippa sina egna tankar och vara
förvissad om bönhörelse, så kommer man inför Gud
[…] hans egna ord, hvilka han alltid hörer; hindren
[…]ynas ofta än så många. Till exempel ur Davids
Psalm, deri han uttrycker sin längtan efte[r …]
och fått hopp att blifva hulpen, huru han […]
[…]ven af andeliga fiender, huru de lättsinni[ga …]
af Guds nåd och ord slutligen skola […]
men icke de som vänta efter Herr[…]
[…] vet sig vara andeligen blind och beder Guds
upplysning om den rätta vägen till evinnerligt
lif, huru han uthåller med sin bön och begär (Dageligen
förbidar jag dig), påminner Gud om hans barmhertighet
och ber om förlåtelse för sina synder, huru han tillika
är förvissad att Gud håller sina löften och under-
visar syndarena på vägen, samt att hans själ skall
bo i det goda, och besitta landet (eller den nya jorden),
när han få uthärdar i bön och väntan och förtröstan.

Då jag besinnar den herrliga frukten af en
sann omvändelse, och ser huru lätt den är genom
vår Frälsares obeskrifliga kärlek, blott vi allvarligen
låta böja vår vilja, och tillika ser för mig Eriks
exempel (för att ej tala om mig, ringa) huru Herran
genom sin ande mer och mer smörjer oss […] ögon-
salfva och öppnar vår syn, och gör till en fruktbar ort,
hvad förut endast var tomhet och öken, blott vi
låta oss fattas och öfvertygas och korteligen af G[uds]
[An]da bearbetas, och icke uppsåtligen hindra han[s …]
[…], och fasthålla jaget och egenheten – […]
[…] annat, än i Jesu Christi dyra namn […]
[…]alla att du tagandet vigtiga steget, […]
[…] till lydaktighet, kommer sådan du nu […]
om sjelfkännedom, nåd till bättring, för[…]
sann tro på Frälsaren Jesum Christum […]
fast hopp om evinnerligt lif. Låt rädda dig, låt frälsa
dig, medan ni ännu, här i tiden, hafva en nådig Gud;
på andra sidan varder det helt annorlunda.
Fröjd blefve bland Guds englar i himmelen, fröjd
bland hans trogne på jorden, och huru skulle ej
jag få fröjda mig, om jag fått vara ett ringa
redskap i Herrans mäktiga hand; att fullja
Mammas ideliga suckar och böner, som då bure sin
frukt. Herren vare med oss! Brodern

Carl Henrik.